

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးမြင့်သိန်း၏ရှေ့တွင်

ဦးချစ်ထွေး

နှင့်

ဦးတင်စိုးအောင်*

အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ အမွေ
ရှင်၏ အမွေစားအမွေခံအားလုံးကို အမှုသည်အဖြစ်
ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန်လိုအပ်ခြင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေ အမိန့် ၁၊ နည်း ၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရလိုအပ်
သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆသော အမှုသည်များကို
ထည့်သွင်းခြင်း မပြုရုံမျှဖြင့် အမှုကိုပလပ်ရန် မသင့်
ခြင်း၊ တရားရုံးသည် မပါသောအမှုသည်များကို
ထည့်သွင်းရန်အတွက် တရားလိုအားအဆိုလွှာပြင်ဆင်
ရန် အခွင့်အလမ်းပေးရမည်ဖြစ်ပြီး တရားလိုက
အမှုသည်ထပ်ထည့်ရန် ငြင်းဆန်လျှင်မူ အမှုကို
ပလပ် နိုင်ခြင်း၊ အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုနှင့်
အမြဲတမ်းတားဝရမ်းရလိုမှုတို့ကို အမှုတစ်မှုတည်း၌
ပူးတွဲတရားစွဲဆိုထားခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိခြင်း။

* ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၁၆။
+ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၈ တွင် ချမှတ်သော
၂၀-၈-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်
နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကွယ်လွန်သူကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းကို ရုံးမှစီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ၏အမွေစား အမွေခံအားလုံးကို အမှုသည်များအဖြစ်ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန်လိုသည်။ အမွေစား အမွေခံအားလုံး အမှုသည်များအဖြစ်ပါဝင်ခြင်းမရှိလျှင် အမွေပုံပစ္စည်းကို ရုံးမှစီမံအုပ်ထိန်းရန်အတွက် ဒီကရီချမှတ် ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဂျီအိတ် ချ်နာ ခူးဒါး နှင့် ဒေါ်အိုင်ရွာဘီဘီပါ ၃ အမှု^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။

ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေစားအမွေခံတို့အား အမွေခွဲဝေပေးပြီး၊ မပြီးဆိုသောအချက်မှာလည်း အမှု၌တရားပြိုင်များ အဖြစ်ထည့်သွင်း ပြီးစစ်ဆေး၍သာ ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ရှိန်ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်ပုပါ ၃ အမှု^(၂) ကိုရည်ညွှန်းသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၉ တွင် အမှုသည် များကို မှားယွင်းပူးတွဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ပူးတွဲသင့်သော အမှုသည်များကို မပူးတွဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်တရားမမှုမျှ မရှုံးနိမ့်စေရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ကွယ်လွန်သူအမွေရှင်၏ အမွေပစ္စည်းများကို ရုံးကစီမံခန့်ခွဲပေးရန်စွဲဆိုမှုတွင် လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆသော အမှုသည်များကို ထည့်သွင်းခြင်းမပြုရုံမျှဖြင့် ပလပ်ရန်မသင့်ဟု မသိန်းတင်ပါ ၃ နှင့် ဒေါ်ချောအမှု^(၃) တွင် လမ်းညွှန်ထားသည်။

ယင်းကဲ့သို့ အမှုမျိုးတွင် တရားရုံးသည် မပါသော အမှုသည်များကို ထည့်ရန်အတွက် တရားလိုအား အဆိုလွှာ ပြင်ဆင်ရန် အခွင့်အလမ်းပေးရမည်။ သို့ရာတွင် တရားလိုက

အမှုသည်ထပ်ထည့်ရန် ငြင်းဆန်လျှင်မူ အမှုကိုပလပ်နိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာစေလွှဲထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေ
ပစ္စည်းကို ရထိုက်ခွင့်ရှိသူတို့အား ရထိုက်ခွင့်ရှိသည့် ဧဝစုအတိုင်း
စီမံခန့်ခွဲပေးရမည့်အမှုနှင့် မိဘများကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းအပေါ်
အမြဲတမ်းတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် စွဲဆိုမှုတို့မှာ ဥပဒေ သို့မဟုတ်
အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာတစ်ရပ်တည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း
မဟုတ်သည့်အပြင် တူသောပြုလုပ်မှု သို့မဟုတ် တူသောဆက်တိုက်
ပြုလုပ်မှုတို့မှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း မဟုတ်သည်မှာ အငြင်းပွား
ဖွယ်ရာမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုနှင့် အမြဲတမ်း
တားဝရမ်းရလိုမှုတို့ကို အမှုတစ်မှုတည်း၌ ပူးတွဲတရားစွဲဆိုထား
ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိဟု သဘောရရှိသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးသန်းမြင့်
- တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးရဲထွန်း
- တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ဧရာဝတီတိုင်းတရားရုံး ၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ်
၃၈ တွင် ဦးချစ်ထွေးက ဦးတင်စိုးအောင်အပေါ် အမွေပစ္စည်း
စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုနှင့် အမြဲတမ်းတားမြစ်မိန့်ထုတ်ပေးစေလိုမှု
စွဲဆိုရာ အဆို၊ အချေအရပဏာမ ငြင်းချက် ၄ ရပ်အပါအဝင်

ရုံးငြင်းချက်များ ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက် ၄ ရပ်အား ဦးစွာကြားနာပြီးနောက် စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ မှားယွင်းသည်ဟုဆိုကာ အမှုကိုပလပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအမိန့်ကို ဦးချစ်ထွေးက ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤတရားမအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

အဆိုလွှာတွင် မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးပန်းအောင်၊ ဒေါ်မယ်ဆင်တို့၌ ဒေါ်အေးမြိုင်နှင့် တရားလိုဦးချစ်ထွေးတို့ မွေးဖွားကြောင်း၊ တရားလိုမိသားစုသည်ယခင်က မြန်အောင်မြို့နယ်၊ ညောင်ဝင်းကျေးရွာ၌နေထိုင်ပြီး ဖခင်ဦးပန်းအောင်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ် ၄၀ ကျော်က ညောင်ဝင်းကျေးရွာ၌ ကွယ်လွန်ကြောင်း၊ ဖခင်ကွယ်လွန်သည့်အခါ မိခင်နှင့်အစ်မတို့က ညောင်ဝင်းကျေးရွာရှိ ခြံမြေကိုရောင်းချပြီး မြန်အောင်မြို့၊ ဘုတလင်ရပ်ကွက်၌ ခြံမြေဝယ်ယူကာ ယခင်အိမ်ဟောင်းမှ သယ်ယူလာသောပစ္စည်းများနှင့် သွပ်မိုး၊ ပျဉ်ထောင်နှစ်ထပ်အိမ် ဆောက်လုပ်ပြီး ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှ စတင်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် အိမ်ထောင်ပြုပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင် စီးပွားရှာနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ အစ်မ ဒေါ်အေးမြိုင်သည် ဦးသန်းညွန့်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး မိခင်နှင့်အတူ မြန်အောင်မြို့နေအိမ်၌ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ဦးသန်းညွန့်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်အေးမြိုင်သည် ဦးကျော်ငြိမ်းဆိုသူနှင့် ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြုပြီး ပေါင်းသင်းနေထိုင်စဉ် ဦးကျော်ငြိမ်းနှင့် ဆွေမျိုးတော်သည့်တရားပြိုင် ကိုတင်စိုးအောင်သည် ကျောင်းတက်ရန် ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဒေါ်အေးမြိုင်တို့နှင့်အတူ လာရောက်နေထိုင်ကြောင်း၊ ဦးကျော်ငြိမ်းကွယ်လွန်သည့်အခါ ဒေါ်အေးမြိုင်က အဖော်မရှိသဖြင့် ကိုတင်စိုးအောင်အား ၎င်းနှင့်ဆက်လက်နေခွင့်ပြုခဲ့ပြီး ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း၌

မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ ကတ္တီမသားအဖြစ် မွေးစားခဲ့ကြောင်း၊ မိခင်
ဒေါ်မယ်ဆင်သည် ၂၈-၁-၁၉၈၅ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ပြီး
မိခင်ကွယ်လွန်သည့်အခါ အမွေပစ္စည်းအိမ်မြေကို တရားလိုနှင့်အစ်မ
ဒေါ်အေးမြိုင်တို့ တစ်ဝက်စီအမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်လာသော်လည်း
ခွဲဝေယူခြင်းမပြုဘဲ ညီညွတ်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ အစ်မ
ဒေါ်အေးမြိုင်သည် ၁၀-၉-၂၀၀၅ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့်
အမွေဝေစုထက်ဝက်ရရှိရန် ဤအမှုကို စွဲဆိုရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
အမှုစွဲဆိုထားစဉ်အတွင်း နစ်နာဆုံး ရှုံးမှုများ မပေါ်ပေါက်စေရန်
အတွက် အမြဲတမ်းတားမြစ်မိန့်ထုတ်ပေးရန် လိုအပ်ကြောင်း
ဖော်ပြထားသည်။

ချေပလွှာတွင် ဒေါ်အေးမြိုင်နှင့်ဦးချစ်ထွေးအပြင် ဖတူမိကွဲ
အစ်ကို ဦးမောင်ရွှေအား အမှု၌ထည့်သွင်းစွဲဆိုထားခြင်းမရှိ၍
အမွေဆိုင်မစုံကြောင်း၊ မြန်အောင်မြို့ရှိနေအိမ်ကို ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင်
ဦးသန်းညွန့်မှ ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး တရားပြိုင်အား ၁၉၉၀
ခုနှစ်မှစ၍ မြန်အောင်မြို့တွင် ကျောင်းခေါ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
ဦးကျော်ငြိမ်းကွယ်လွန်ပြီး ဒေါ်အေးမြိုင်နှင့် တရားပြိုင်တို့အတူတကွ
နေထိုင်လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြရာမှ ဒေါ်အေးမြိုင်က ကတ္တီမ
သားအဖြစ်မွေးစားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မယ်ဆင်ကွယ်လွန်ပြီး
ရက်လည်သည့်နေ့တွင် ဒေါ်အေးမြိုင်နှင့် တရားလိုတို့ အမွေခွဲဝေ
ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တရားပြိုင်တစ်ဦးတည်းသာ အမွေ
ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ အမှုတွင်တရားလိုနှင့် ဖတူမိကွဲအစ်ကို
ဦးမောင်ရွှေမပါ၍ အမွေဆိုင်မစုံခြင်း၊ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုနှင့်
အမြဲတမ်းတားမြစ်မိန့်ထုတ်ပေးစေလိုမှုကို တစ်မှုတည်း၌ ပူးတွဲ
စွဲဆိုထားခြင်းတို့ကြောင့် ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း

ထုချေသည်။

တိုင်းတရားရုံးက အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုနှင့် ထာဝရတားဝရမ်းရလိုမှုတို့သည် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမတူ၊ ကွဲပြားခြားနားကြောင်း၊ တသီးတခြား အကျိုးသက်ရောက်ခွင့် ရှိသော တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းများဖြစ်၍ တစ်မှုတည်းတွင် ပေါင်း၍စွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်သဖြင့် အမှုပုံစံမှားယွင်းကြောင်း၊ အမွေဆိုင်စုံလင်ခြင်းလည်းမရှိကြောင်းသုံးသပ်၍ အမှုပုံစံမှားယွင်းသဖြင့် အမှုကိုပယ်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄ မှ ၅၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် အမွေမှုနှင့် ပူးတွဲမစွဲနိုင်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၃ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းများကို တစ်မှုတည်းတွင် စုပေါင်း စွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ထာဝရတားဝရမ်းထုတ်ပေးသင့် မသင့်ကိစ္စမှာ နှစ်ဖက် သက်သေခံချက်များရယူပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရမည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း၊ ဖခင်ဦးပန်းအောင် မကွယ်လွန်မီကပင် ဖတူမိကွဲဦးမောင်ရွှေကို အပြီးပြတ်အမွေခွဲဝေပေးပြီးဖြစ်၍ အမွေဆိုင်စုံလင်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ အစ်မဖြစ်သူဒေါ်အေးမြိုင်ကွယ်လွန်ပြီးမှ တရားပြိုင်က အမွေပစ္စည်းအပေါ် ငြင်းဆန်လာခြင်းဖြစ်၍ စွဲဆိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်မှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ ရှေ့နေက အမိန့် ၂၊ နည်း ၃ နှင့် သက်ဆိုင်စေရန်တူသော ဥပဒေ သို့မဟုတ် အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာ ရှိရမည်ဖြစ်သည့်အပြင် သက်သာခွင့်ရထိုက်ခွင့်

ပေါ်ပေါက်သော တူသောပြုလုပ်မှုသို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်မှု သို့မဟုတ် တူသောဆက်တိုက်ပြုလုပ်မှုများရှိရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အမိန့် ၂၊ နည်း ၃ ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ မလွဲမသွေ၊ မလိုက်နာဘဲ နေ၍မရသော ပြဋ္ဌာန်းချက်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးမောင်ရွှေအား ဖခင်မကွယ်လွန်မီကပင် အမွေအပြတ်ခွဲဝေပေးပြီး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသောအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆိုလွှာ၌ အဆိုပြုထားခြင်းလည်း မရှိကြောင်း၊ ဦးမောင်ရွှေမှာ ဦးပန်းအောင်၏ အမွေခံတစ်ဦးအဖြစ် ထင်ရှားပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် အမွေဆိုင် မစုံလင်သည်မှာလည်း အငြင်းမပွားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုတွဲကို စိစစ်လေ့လာရာတွင် တိုင်းတရားရုံးသည် ပဏာမ ငြင်းချက် ၄ ရပ်အပေါ်ဦးစွာ ကြားနာပြီးနောက်ကာလ စည်းကမ်းသတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့်ပဏာမ ငြင်းချက်အမှတ် ၄ အား ဖြေကြားခြင်းမပြုဘဲ အမှုပုံစံမှားယွင်းသည်ဟုဆိုကာ ပလပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှုတွင် မူလရုံးတရားပြိုင်ဘက်မှချေလွှာစာပိုဒ်၁၄ (က)၌ “ အမှုတွင်တရားလိုနှင့် ဖတူမိကွဲအစ်ကိုဦးမောင်ရွှေမပါဝင်၍ အမွေဆိုင်မစုံလင်သော ဤအမှုမှာ စွဲဆိုပုံလွဲမှားနေပါသည်” ဟုလည်းကောင်း၊ စာပိုဒ် ၁၄ (ခ) တွင် “ အမွေပုံစုစည်းစီမံ ခန့်ခွဲ ပေးစေလိုမှုနှင့် အမြဲတမ်းတားမြစ်မိန့်ထုတ်ပေးစေလိုမှု တစ်မှုတည်းတွင် စွဲဆိုထား၍ ဤအမှုကို ဤပုံစံဖြင့်စွဲဆို၍ မရပါ” ဟု လည်းကောင်း ချေပထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုတွင် အမွေဆိုင် မစုံလင်သော

ကြောင့် အမှုပုံစံလွဲမှားမှု ရှိ မရှိ၊ အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲ ပေးစေလိုမှုနှင့် အမြဲတမ်းတားမြစ်မိန့်ထုတ်ပေးစေလိုမှုကို တစ်မှုတည်းတွင် ပူးတွဲစွဲဆိုထားခြင်းကြောင့် အမှုပုံစံ မှားယွင်းမှုရှိမရှိ စိစစ်ရမည် ဖြစ်သည်။

အဆို၊ အချေနှင့် နှစ်ဖက်ရွှေ့နေများ လျှောက်လဲ တင်ပြချက်တို့အရ ဖခင် ဦးပန်းအောင်နှင့် မိခင် ဒေါ်မယ်ဆင်တို့မှ ဒေါ်အေးမြိုင်နှင့် မူလရုံးတရားလို ဦးချစ်ထွေးတို့ကို မွေးဖွားခဲ့ ကြောင်း၊ ဦးပန်းအောင်နှင့် ဒုတိယဇနီး ဒေါ်ညိုစိမ့်တို့မှ ဦးမောင်ရွှေ ကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ညိုစိမ့်သည် ဦးမောင်ရွှေငယ်စဉ်ကပင် ကွယ်လွန်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

မူလရုံးတရားလို ဦးချစ်ထွေးနှင့် ဖတူမိကွဲ ဦးမောင်ရွှေ ရှိခဲ့သည့်အချက်ကို အမှု၌ဦးချစ်ထွေးဘက်မှ ငြင်းဆိုတင်ပြခြင်း မရှိချေ။ ဦးမောင်ရွှေအားအမှု၌ ထည့်သွင်းမထားခြင်းမှာ ဖခင် ဦးပန်းအောင်မကွယ်လွန်မီက အမွေခွဲဝေပေးပြီးဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းပြသည်။

ကွယ်လွန်သူကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းကို ရုံးမှစီမံခန့်ခွဲ ပေးရန်စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ၏အမွေစား အမွေခံ အားလုံးကို အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန်လိုသည်။ အမွေစား အမွေခံအားလုံး၊ အမှုသည်များအဖြစ်ပါဝင်ခြင်းမရှိလျှင် အမွေပုံပစ္စည်းကို ရုံးမှစီမံအုပ်ထိန်းရန်အတွက် ဒီကရီချမှတ် ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး နှင့် ဒေါ်အိုင်ရွာ ဘီဘီပါ ၃ အမှု^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။

(၁) ၁၉၈၃ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၄

ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေစားအမွေခံတို့အား အမွေခွဲဝေ
ပေးပြီး၊ မပြီးဆိုသောအချက်မှာလည်း အမှု၌ တရားပြိုင်များ
အဖြစ်ထည့်သွင်းပြီး စစ်ဆေး၍သာဆုံးဖြတ် ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။
ဦးကျော်ရှိန်ပါ၂ နှင့် ဒေါ်ပုပါ၃ အမှု^(၂) ကိုရည်ညွှန်းသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၉ တွင်အမှုသည်
များကို မှားယွင်းပူးတွဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ပူးတွဲသင့်သော
အမှုသည်များကို မပူးတွဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်တရားမမှုမျှ
မရှုံးနိုင်စေရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ကွယ်လွန်သူအမွေရှင်၏ အမွေ
ပစ္စည်းများကို ရုံးကစီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုမှုတွင်လိုအပ်သည်ဟု
ထင်မြင်ယူဆသော အမှုသည်များကိုထည့်သွင်းခြင်း မပြုရုံမျှဖြင့်
ပလပ်ရန်မသင့်ဟု မသိန်းတင်ပါ၃ နှင့် ဒေါ်ချောအမှု^(၃) တွင်
လမ်းညွှန်ထားသည်။

ယင်းကဲ့သို့အမှုမျိုးတွင် တရားရုံးသည်မပါသော အမှုသည်
များကိုထည့်ရန်အတွက် တရားလိုအား အဆိုလွှာ ပြင်ဆင်ရန်
အခွင့်အလမ်းပေးရမည်။ သို့ရာတွင် တရားလိုက အမှုသည်
ထပ်ထည့်ရန်ငြင်းဆန်လျှင်မူ အမှုကိုပလပ်နိုင်သည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေ ကိုးကားတင်ပြသော
မောင်စောကျော်နိုင်ပါ ၅ နှင့် ဒေါ်စောသိင်္ဂီပါ ၄ အမှု^(၄)မှာ

(၂) ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁
(၃) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၆၅၉
(၄) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၃၅

အမွေဆိုင်တစ်ဦးအား အမှုတွင်အမှုသည်တစ်ဦးအဖြစ် ထည့်သွင်း
မထားသည်ကတစ်ကြောင်း၊ အမွေပစ္စည်းများမှာ အမှုသည်
အဖြစ်ပါဝင်ခြင်းမရှိသူ၊ အမွေဆိုင်တစ်ဦး၏ လက်ရှိ ဖြစ်နေသဖြင့်
၎င်းမပါဘဲထိရောက်သောဒီကရီ မချမှတ်နိုင်သည်က တစ်ကြောင်း
ကြောင့် စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
ယခုအမှုဖြစ်ရပ်နှင့် တူညီခြင်းမရှိ၍ မောင်စောကျော်နိုင် အမှု^(၄)
သည် ဤအမှုအတွက် အဖြေမဖြစ်နိုင်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ဤအမှုတွင် မူလတိုင်းတရားရုံးသည် လိုအပ်သောအမှုသည်
ထည့်သွင်းရန်အတွက် တရားလိုအားအဆိုလွှာ ပြင်ဆင်ရန်အခွင့်
အလမ်းမပေးဘဲ အမှုကိုပလပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ယင်းအချက်သည်
မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဆက်လက်၍ အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုနှင့်
အမြဲတမ်းတားဝရမ်းထုတ်ပေးစေလိုမှုတို့ကို အမှုတစ်မှုတည်း၌
ပူးတွဲတရားစွဲဆိုထားခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ၊ စိစစ်ရပေမည်။

တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းများကို ပူးပေါင်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၃ (၁) တွင် အောက်ပါအတိုင်း
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ အခြားနည်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်မှတစ်ပါး တရားလိုတစ်ဦး
သည် တရားပြိုင်တစ်ဦးတည်းအပေါ်ဖြစ်စေ၊ တရားပြိုင်များ
အပေါ်ပူးတွဲ၍ဖြစ်စေ၊ တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်အကြောင်းများကို
တရားမမှုတစ်မှုတည်းတွင် စုပေါင်း၍စွဲဆိုနိုင်သည်။ ထို့ပြင်
တရားပြိုင်တစ်ဦးတည်းအပေါ်ဖြစ်စေ၊ တရားပြိုင်များအပေါ်
ပူးတွဲ၍ဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်အကြောင်းများကို ယင်းတို့

တွင်ပူးတွဲ၍ အကျိုးသက်ဆိုင် ခွင့်ရှိသော တရားလိုတို့သည် တရားမမှုတစ်မှုတည်းတွင်စုပေါင်း၍ စွဲဆိုနိုင်သည်။”

အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားလိုတစ်ဦးသည် တရားပြိုင် တစ်ဦးတည်းအပေါ် တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်အကြောင်းများကို ပူးတွဲစွဲဆို ခွင့်ပြုထားသည်။ ယင်းကဲ့သို့ တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် တူသောဥပဒေ သို့မဟုတ် အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာရှိရမည်။ ထို့ပြင် သက်သာခွင့် ရထိုက်ခွင့်ပေါ်ပေါက်သော တူသောပြုလုပ်မှု သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်မှု သို့မဟုတ် တူသောဆက်တိုက်ပြုလုပ်မှုများ သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက်မှု များ ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း အမိန့် ၂ နည်း ၃ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ မလွဲမသွေမလိုက်နာဘဲ နေ၍မရသော ပြဋ္ဌာန်းချက် မဟုတ်ပေ။ ဒေါ်မြ နှင့် ကိုမောင်သန်း အမှု^(၅) တွင်ကြည့်ပါ။

အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် အမွေဆိုင်များဟုတ် မဟုတ်၊ ခွဲဝေရန် အမွေ ပစ္စည်းကျန်ခဲ့ခြင်းရှိ မရှိ၊ တရားလိုသည် အမွေဝေစု မည်မျှ ရထိုက်သည်ဆိုသောအချက်များကို စိစစ်ရသည်။

အမြဲတမ်းတားဝရမ်းထုတ်ပေးစေလိုမှုသည် သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေအရ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး တရားပြိုင်သည် ပစ္စည်း၌ တရားလို၏အခွင့်အရေးကိုဖြစ်စေ၊ အကျိုးခံစားခွင့် ကိုဖြစ်စေ၊ ထိပါးလျှင်၊ ထိပါးရန်ခြိမ်းခြောက်လျှင် ထာဝရတားဝရမ်း ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေပစ္စည်းကို ရထိုက် ခွင့်ရှိသူတို့အား ရထိုက်ခွင့်ရှိသည့်ဝေစုအတိုင်း စီမံခန့်ခွဲပေးရမည့်

(၅) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၆၅၄

အမှုနှင့် မိဘများကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းအပေါ် အမြဲတမ်းတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် စွဲဆိုမှုတို့မှာ ဥပဒေ သို့မဟုတ် အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာတစ်ရပ်တည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း မဟုတ်သည့်အပြင် တူသောပြုလုပ်မှု သို့မဟုတ် တူသောဆက်တိုက် ပြုလုပ်မှုတို့မှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမဟုတ်သည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်ရာ မရှိချေ။

ထို့ကြောင့်အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုနှင့် အမြဲတမ်း တားဝရမ်းရလိုမှုတို့ကို အမှုတစ်မှုတည်း၌ ပူးတွဲတရားစွဲဆိုထား ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိဟု သဘောရရှိသည်။

သို့ရာတွင် အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာနှစ်ခုကို တစ်မှုတည်း၌ ရောထွေးစွဲဆိုထားသည့်အမှုများအား ပယ်ရမည်ဟုတရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်း ၁၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိချေ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင်လည်း ထိုသို့အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာများပူးတွဲ၍ စွဲဆို ထားသည့်အမှုများတွင် တစ်မှုစီခွဲ၍စွဲဆိုစေရန် သော်လည်းကောင်း၊ သင့်တော်မည်ဟု ထင်မြင်သည့် အခြားအမိန့်တစ်ရပ်ရပ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ တရားရုံးကချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဦးချစ်မောင်ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်အုန်းသွင်အမှု^(၆) နှင့် ဦးသောင်း နှင့် မတင်တင်ဦးပါ ၆ အမှု^(၇) တို့တွင်ကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် ပူးတွဲထားသော တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် အကြောင်း များကို စုပေါင်း၍စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းမပြုနိုင်သဖြင့် တရားရုံးက

(၆) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၃၃

(၇) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၁၄

သီးခြားစစ်ဆေး စီရင်စေရန်အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်။

၂၀၀၈
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ဦးတင်စိုးအောင်

ဤအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက အမှုပုံစံမှားယွင်းသည်ဟု ပဏာမငြင်းချက်အားဖြေဆို၍ အမှုကိုပလပ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိချေ။ တိုင်းတရားရုံးသည် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း နှစ်ရပ်ကို တစ်မှုစီခွဲ၍စွဲဆိုစေရန်နှင့် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေး စေလိုမှုတွင် အမွေဆိုင်စုံလင်စွာပါရှိရေးအတွက် မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့်အမှုသည်များထည့်သွင်းနိုင်ရန်၊ အဆိုလွှာကိုလိုအပ်သလို ပြင်ဆင်တင်ပြစေရေးအတွက် ညွှန်ကြားဆောင်ရွက်သင့်သည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဤတရားမအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၀-၈-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

တိုင်းတရားရုံးသည် အမှုကို မူလအမှုနံပါတ်အတိုင်း ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်၍ မူလရုံးတရားလိုအား အဆိုလွှာကို လိုအပ်သလို ပြင်ဆင် တင်ပြရန်ဦးစွာညွှန်ကြားရမည်။ မူလရုံးတရားလိုက အဆိုလွှာ ပြင်ဆင်တင်ပြလာပါက သက်ဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် တရားရုံးတွင် ဥပဒေနှင့်အညီ စစ်ဆေးဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်သလို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားအမိန့်ချမှတ် လိုက်သည်။

အကယ်၍ မူလရုံးတရားလိုက ရုံးမှညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း အဆိုလွှာပြင်ဆင်တင်ပြခြင်းမရှိပါက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။

ဤအယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလို ထမ်းဆောင်ထားသော

၂၀၀၈
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ဦးတင်စိုးအောင်

ရုံးခွန်များ ပြန်လည်ထုတ်ယူနိုင်ရန်အတွက် သက်သေခံလက်မှတ်
ထုတ်ပေးစေ။

ဤအယူခံမှုအတွက် တရားစရိတ်ခွင့်မပြု။